

LENKAI LAUKIA PAVASARIO

Londono dienraščio DAILY TELEGRAPH korespondentas, keliavęs automobiliu iš Lenkijos į Angliją, parašė apie lenkų nuotaikas gen. Jaruzelskiui įvedus karo stovį ir sustabdžius "Solidarumo" veiklą.

Lenkų nepriklausomos profsąjungos "Solidarumas" dabar tvirtai galvoja, kad dar bus didžiulis sukilimas šį pavasarį ir tiki, kad jau šį kartą Vakarai nebebus tokie neveiklūs stebėtojai.

Kariuomenė, perėmusi Lenkijoje valdžią gruodžio 13 dieną, pasitarnavo tik tuo, kad įdiegė 10-čiai milijonų "Solidarumo" narių neapykantą ir nepasitikėjimą krašto vadovybe.

Šūkis "Žiema jų, pavasaris – mūsų", kuris paprastai būna išpauštas ant pastatų sienų, randamas pogrindžio biulioteniuose, virsta ideologine ašimi, apie kurią Lenkijoje sukasi kiekvienas pokalbis. Benzino stotyse, pakelių kavinėse, privačioje namų aplinkoje kalba tą patį: laikai dabar ramūs, tačiau, kada orai atšils ir partizanai galės gyventi gamtos prieglobstyje, kova prasidės ir vėl.

Ignoravimo dvasia, susijungusi su neribota neapykanta valdžiai, sudaro gilų, bauginantį ir netgi vaikišką įsitikinimą ir, jeigu tikra kova prasidėtų, vakarai būtų priversti suteikti lenkams savo pagalbą ir paramą.

Ginčai tarp Lenkijos valdžios ir Vakarų gali ilgai pakenkti jų tarpusavio santykiams. Tačiau, dabartiniu metu didelę įtaką ir moralinę pagalbą lenkams teikia Vakarų radijo programos, kurių pagrindinis lozungas yra "Leiskite Lenkijai būti Lenkija". Vienas pietinės Lenkijos "Solidarumo" atstovas yra pasakęs, kad besiklausydamas Anglijos ministrės pirmininkės M. Thatcher kalbos per "Amerikos balsą", buvo nustebintas jos supratimu ir užuojauta lenkų tautai. "Man buvo malonu girdėti tai iš moters, kuri ir pati turi sunkumų savo krašto valdyme. Mes nenorime įtikinti patys sau, kad Dž. Britanija turi padėti mums, bet vis dėlto ši šalis turėtų jausti atsakomybės už mūsų našta".

Nors ir vyksta didelis spaudimas iš Vakarų, tačiau, Lenkijoje tebėra karo stovis. Vyriausybė stiprina karines pajėgas, daugindama kareivių skaičių miestuose ir įrengdama vis daugiau tikrinimo punktų gatvėse.

Pvz. Netoli Poznania buvo sustiprinti patikrinimo punktai ryšium su Cygielski metalo fabrike vykstančiomis streikų serijomis. Praėjusį savaitgalį buvo areštuota apie 200 žmonių dalyvavusių demonstracijoje tame pačiame mieste. Demonstracijos priežastis buvo tai, kad policija neleido darbininkams ramiai paminėti žuvusių per 1965 metų kruvinas riaušias dalyvių. Jau iš vakaro karinės policijos sargybiniai apsupo įspūdingą 10 metrų aukščio paminklą. Sekančią dieną atvyko 3 darbininkų delegacija iš Cygielski fabriko padėti gėlių visų darbininkų vardu. Delegacijos dalyviai buvo paprašyti policijos pateikti jų dokumentus. Policijai juos betikrinant, vienas iš darbininkų padėjo gėles memorealo papėdėje, – bet buvo paprašytas tuojau jas pakelti, jam atsisakius, visa atstovų delegacija buvo nuvesta ir įstumta į jau laukiantį policijos automobilį. Tai mačiusi minia pradėjo dainuoti nacionalinę dainą. "Dieve gražink mūsų laisvą tėvynę"! Tuomet, įsikišus karo policijai, ir prasidėjo areštai.

Tačiau, "Solidarumas" prašo savo žmonių dabar laikytis ramiai ir nekelti riaušių, o taupyti jėgas giliai ir ilgai kovai, kuri, kaip "Solidarumas" tiki, labai greitai vėl prasidės.

A.K.

"Europos Lietuvis"

Prof. Juozas Eretas

PROF. DR. JUOZAS ERETAS – SUKAKTUVININKAS

Mūsų didis ir nenuilstamas darbuotojas lietuviškuose baruose, lietuviškasis šveicaras profesorius Juozas Eretas spalio mėn. 18 d. susilaukė 85 metų amžiaus. Garbusis, nuo pat atgimstančios Lietuvos laikų su dideliu atsidavimu ir pasišventimu savo plačiai išsišakojusioje veikloje pasižymėjęs sukaktuvininkas, mūsų pirmojo savanorių pulko dalyvis, anksčiau daugiau reikėsi politinėje, vėliau ypač mokyklinėje, publicistinėje ir visuomeninėje srityse. Gabus ir pilnas idėjų organizatorius rūpinosi spaudos reikalais, stovėdamas pirmose eilėse ir vedamose pareigose, bet ir reikšmingai pasidarbavo burdamas mūsų jaunimą į įvairias organizacijas krikščioniškoje dvasioje, blaivybės ir sporto srityse. 1941-ųjų metų pavasarį, turėdamas su šeima išvykti į savo pirmąją tėvynę Šveicariją, pasijuto, jo paties žodžiais, tremtiniu. Jubilianto giliu įsitikinimu, tremtis yra uždavinys ir pareiga mums, laisvėje, kūrybiškai veikti ir dirbti, atlikti čia savo užduotį. Jis pats, savo gyvenimu ir veikla, ir toliau sėkmingai raštu ir kalba budėdamas Lietuvos ir kitų kraštų sargyboje, savo plačia ir aktyvia publicistine veikla, parašęs keliasdešimt, jų tarpe ir stambių veikalų lietuvių, bet taip pat ir kitomis kalbomis (ypač vokiečių ir prancūzų) yra geriausias pavyzdys šitos emigracijai ir tautai išganingos išminties įsikūnijimui. Pasiryžęs ir toliau darbingas, iškilus Sukaktuvininkas ir šiomis dienomis su tvirtu pasiryžimu kukliai pareiškė, jog jo visas rūpestis, visos jėgos skirtos Lietuvai.

(nukelta į 7-tą psl.)

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 - Parque da Moóca - CEP 03124
São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000
Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Mėtinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 1500,00 Atskiro numerio kaina Cr\$. 30,00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 25 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 32 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 40 Dol. Į tolimus kraštus 50 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 4.000,00 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 3.000,00
Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą po Cr\$ 150,00
Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.
Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.
Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę,
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "Francesco Gavėnas" vardu.

Prel. Stanley Sypec

TAUTINIŲ PARAPIJŲ VAIDMUO ŠIANDIENA

Lenkų prelado mintys, pareikštos lietuvių kunigų suvažiavime Jungtinėse Amerikos Valstybėse

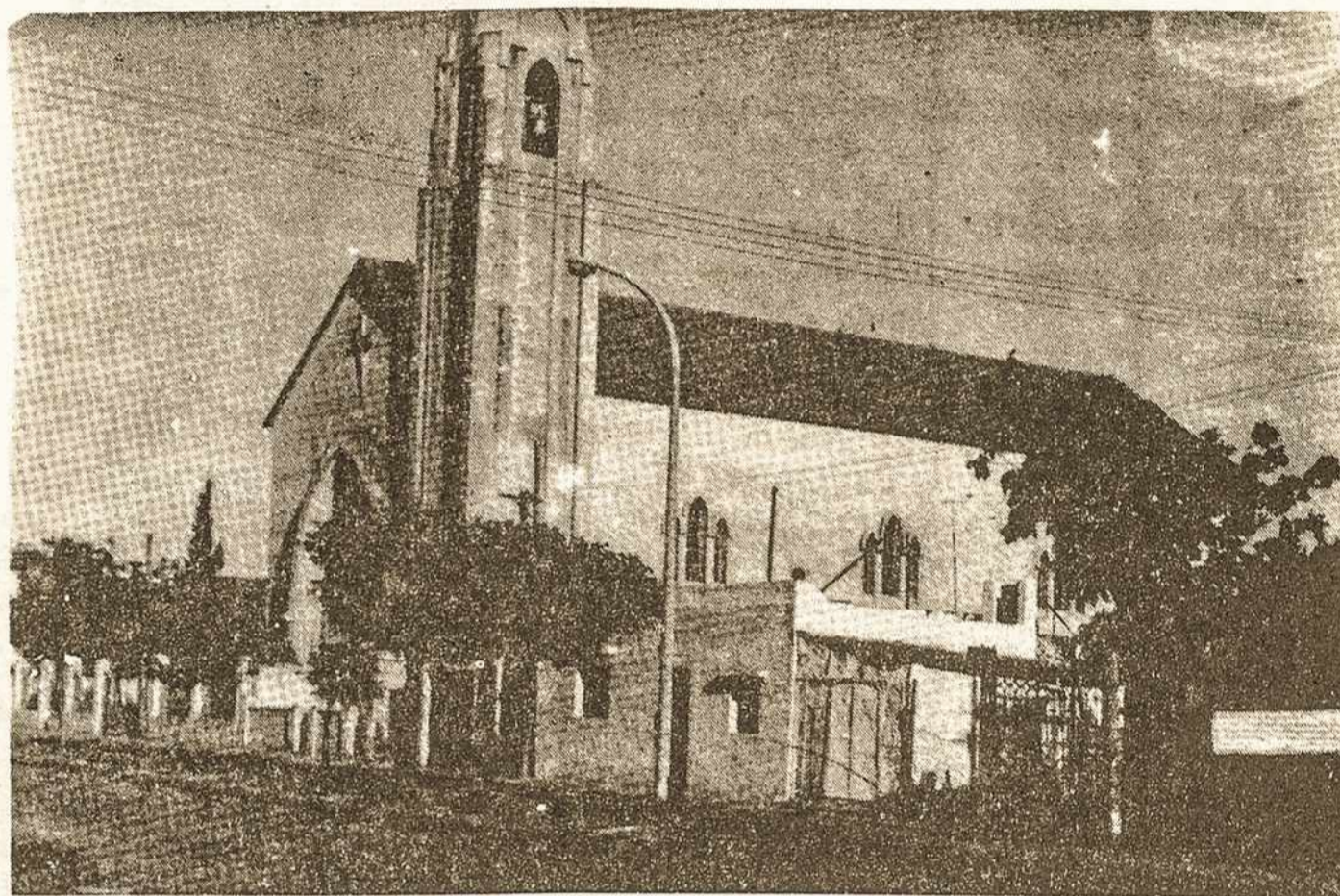
(tesinys iš praeito nr.)

Atsimenu, lankiausi vienoje vietovėje keleto valandų atstu nuo Lijono, Prancūzijoje. Ten koplyčioje pamačiau lenkišką iškabą. Reiškia, koks nors lenkas ten buvo lankęsis prieš mane. Ten buvo pilna iškabų, bet jos manęs nepaveikė, bet lenkiška...

Kai buvau Jeruzalėje, susispaudusiam ir sienų suveržtame senamiestyje, sutikau lenkę seselę Rafaelę, kuri rūpinosi arabų vaikais. Esu tikras, kad visus paveikia seselių meilė, pasiaukojimas ir pasišventimas, bet kadangi tai buvo lenkė seselė, besirūpinanti arabų vaikais, mane ypatingai paveikė. Esu tikras, kad jus irgi paveiktų tokia patirtis, nes jūmyse tebėra gyva turtinga ir graži artimo meilės kultūra bei tradicija.

Mes tai suprantame, nes žinome, kas yra tautinė grupė. Tai išplėstinė šeima, kuriai priklausome, norėdami atrasti savo asmeninę reikšmę bei vertę. Šis jausminis atliepis ir savęs visuomeninimas tampa labai svarbiu reiškiniumi, kai galvojame apie savo lenkišką, lietuvišką ir prancūzišką parapijas.

Žinau, kad Niujorke yra apie 25,000 lenkų. Jie jokios šventovės nelanko, nes nėra prieinamos lenkiškos šventovės. Jie neina panosėje esančion teritorinėn parapijon. Galiausiai, po tiek daug metų, kardinolas Cooke steigia misiją, kurioje bus lenkas kunigas ir bandys tuos lenkus surankioti, suburti lenkiškoje aplinkoje. Kodėl? Nes juos pagauna tik tokia religijos išraiška, kuri jiems yra sava ir prasminga: jie nori giedoti lenkiškai, eiti išpažinties lenkiškai. Dažnai net antros ir trečios kartos jaunuoliai ateina ir gražiai angliškai atlieka išpažinties formulę ir tada sako: "Kunige, ar galiu atgailos aktą kalbėti lenkiškai?" Kodėl ne? Juk tai tavo sielos kalba. Tai tavo jausminis atliepis. Juk visas žmogus turi atsiduoti Dievui: ne tik tai paviršutiniškai per svetimą anglų kalbą, bet ir visa siela.

Rosario (Argentinoje) lietuvių Šv. Kazimiero parapijos bažnyčia, prie kurios prisiglaudus jau 30 metų dirba Rosario Lietuvių Bendruomenė.

VARGANA AMERIKIEČIŲ LITURGIJA

O kaip tragiškai vargana yra JAV-se amerikietiškoji liturgija. Ji tokia, nes kilo iš airių vyskupo, kurie atsinešė persekiojamos Airijos kultūrą. Jie atsigabeno Mišias iš klojimų pastogės, nes ten jos buvo laikomos. Todėl iki šios dienos skaitytinės Mišios yra amerikietiškos K. Bendrijos pagrindas. Tik po II Vatikano santarybos jie pradėjo įvesti tai, ką lenkai, lietuviai ir vokiečiai visą laiką turi. Pavyzdžiui, Didžiosios Savaitės apeigos su mūsų procesijomis, vėliavomis ir giesmėmis. Atrodo, kad jie apie tokius dalykus nebuvo girdėję. Jie manė, kad mes esame užsieniečiai, o mes buvome K. Bendrijos dalis. Jie buvo Persekiojama Bendrija ir pabrėžė minimumą - skaitytines Mišias. Tik dabar jie pradeda turtinti amerikietiškos Bendrijos liturgiją.

Imkime kad ir "keturiasdešimtę". Mes turime visą Švč. Sakramento dogmą giesmėse, kurias giedame eidami procesijoje. Paimkime

Marijos garbinimą. Mes turim visapusišką pamaldumą į Mariją: džiaugsmingą, skausmingą ir garbingą Rpžinio paslaptis giesmėse. O kai amerikiečiams pavyksta sugiedoti bent vieną giesmę Marijai, tai reikėtų gerai pajieškoti juose asmens, mokančio dar antrą giesmę. O mes turime giesmėse visą mariologiją.

Paimkime Kristaus kančią ir mirtį, Graudžius Verksmus. Spėju, kad jūs panašius dalykus turite lietuviškai. Visa Kristaus kančia ir mirtis, visa žmonijos išgelbėjimo istorija reiškiama atmintinai, su įsijautimu ir nuoširdumu. Tai yra prasminga.

KOPERNIKINIS PERVERSMAS

Kai žvelgiame į savo šventoves ir parapijas, matome, kad visa tai yra reikalinga II Vatikano santaryba sako, kad turime aprūpinti visus žmonių poreikius, palaikyti jų asmenybes ypatybes, įskaitant ir tautinės grupės tapatybę. K. Bendrija jau yra tai pripažinusi. Tas pripaži-

nimas yra vadinamas kopernikiniu perversmu. Jau nebegaminama pomidorų košė, o minestro ne sriuba. Žmonės turi būti vedami išganyman tokie, kokie jie yra. Reikia visuomeninti ir kunigus, ir pasauliečius. Šv. Tėvas pareiškė, kad reikia sistemingai mokyti žmones, kad jie pažintų savo tikėjimą ir išmoktų Dievą mylėti bei Jam tarnauti. Juk tam ir esame žemėje.

Bet visa tai turime atlikti tų žmonių kalba, respektuodami istorinį palikimą, dabartinį gyvenimo būdą. Todėl reikia naujų patvarkymų. Mes, lenkai, turime vieną centrą su ganytojiškomis teisėmis - misijų centrą. Kard. Deardenas davė leidimą lenkų kunigų Kristaus Draugijai iš Lenkijos tokią misijinę veiklą pradėti Sterling miestelyje, Michigan. Tie kunigai yra paruošti darbuotis Amerikoje ir veda lenkus į tikėjimą. Vienam tų kunigų kardinolo Deardeno yra patikėtos ganytojinės teisės ir duotas leidimas statyti koplyčią, kuri, aišku, taps parapijos (nukelta į 4-tą psl.)

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

R.Cap.Pacheco Chaves 1206 fone:273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

AUKŠTYN ŠIRDIS!

Kun. Pr. Gavėnas

**MINTYS
SEKMADIENIO
SUSIKAUPIMUI**

IR BUVO GUNDOMAS

Dievas, įsikūnijusio Kristaus asmeny, prisiėmė žmogaus prigimtį su visom pasekmėm, išskyrus nuodėmę, kad žmogus galėtų pakilti virš savo prigimties — per malonę tapti Dievo sūnumi.

Taigi Kristus, kaip ir kiekvienas žmogus, buvo taip pat gundomas.

I. Pagunda nėra nuodėmė

„Ir Šventoji Dvasia jį vedžiojo po dykumą keturiasdešimt dienų, ir jis buvo velnio gundomas“, rašo evangelistas.

Iš to tuoj trykšta išvada, kad „pagunda“ nėra tuoj pat nuodėmė; ir kad jį „pagundą“ gali vesti pati Šv. Dvasia.

„Pagunda“ (graikiškai *empeiria* — bandymas; lotyniškai *tentatio, tentare* — tempti, testis, bandyti ar tvirtas) yra bandymas, ištyrimas, kvotimas.

Toks „bandymas“ yra reikalingas. Ir visur daromi bandymai. Bandomas iš fabriko išėjęs automobilio motoras, bandomi nauji vaistai, bandomas naujas aparatas, bandomi net nauji batai, marškiniai. . . Ir šeimininkė virdama kopūstus nuolat „bando“ — ragauna, ar jau išvirę, ar ko netrūksta. . . Ir tokie brangūs metalai, kaip auksas ir sidabras, yra bandomi ugnimi. . .

Taigi, be bandymų negali apsieiti ir žmogus. Galutinai, visas jo gyvenimas yra „pagunda“ — bandymas.

Taigi pagundą nereikia tuoj laikyti nuodėme; pagundų paskui nereikia bijoti; ir reikia atsiminti, kad pagundų turėsime visuomet, ir kad jos yra reikalingos, kaip reikalingas išbandymo kiekvienas svarbus daiktas ar atvejis.

Taip kiekvienas žmogus yra bandomas: bandomas jo protas, valia, nusistatymas.

Taigi ne bandymas — pagunda yra „bloga“; bloga yra bandymo neatlaikyti, neišlaikyti egzamino, suklupti, pasiduoti; arba pagundos-bandymo ieškoti, jam nepasiruošus.

Tuo tarpu yra nuopelnas būt užpultam kad ir daugelio pagundų, bet prieš jas kovot, jom nepasiduot, jas nugalėt. Kaip karys, užpultas daugelio priešų: liūdna, kai lengvai pasiduoda; bet gar-

bīnga, kai priešus nugalī (nors kad ir sužeistas išeina!).

II. Žmogaus pagundos

Kristus patyrė tris pagrindines žmogaus pagundas:

— Buvo paimtas už gomurio: valgyti ir gerti (dabar dar prisidėjo ir rūkyti) — didelė pagunda, didelis bandymas. „Esi išalkęs. . . Liepk šiam akmeniui pavirsti duona“. — Atsispyrė jis Šventraščio žodžiais: „Ne tik duona gyvas žmogus“.

— Buvo pakutentas už savigarbos, noro pasirodyti: „Šok nuo bokšto į aikštę. . . angelai tave apsaugos, kad nesusižeistum. . .“ o žmonės liks nustebinti. „Negundysi Viešpaties, savo Dievo.“ — Ir Dievas gali būti gundomas bandomas jo galioj. Tačiau negalima jo gundyti be reikalo, tik dėl asmeninio pasirodymo.

— Tapti turtingu, galingu, pasaulio valdytoju — kas to negeistų?! — „Duošiu tau visas pasaulio karalystes, jei tik parpuolęs mane pagarbinsi“. Būtent pripažink mane Dievu — ir viskas bus tavo.

Tikrovėj ar tik vaizduotėj, tai pagrindinės žmogaus pagundos, prieš kurias Kristus atsispyrė. Ypač negalėjo peenėti trečiosios, kur melagis velnias norėjo būt pripažintas Dievu, o pats Dievas nustumtas į šalį. Kristus neiškentęs spyrė velniui į pasturgalį, šaukdamas: „Šalin nuo manęs, Šėtone. Parašyta: Tik vieną Dievą garbinsi ir jam vienam tetar-nausi“.

Kristus leidosi gundomas, kad

— mus perspėtų, jog niekas, kad ir švenčiausias, negali manyti esąs be pagundų,

— duotų pavyzdį, jog reikia ir galima pagundas nugalėti, ir duotų jėgos tikrai jas nugalėti,

— sužadintų didesnį pasitikėjimą juo, mūsų Atpirkėju: jis supranta visus mūsų sunkumus, nes ir jis buvo bandytas, kaip ir mes.

III. Pagrindinė pagunda

Trys Kristaus pagundos išreiškia bendrai visas žmogaus pagundas — kasdienio mūsų gyvenimo bandymus. Bet žvelgdami giliau į kasdienės savo pagundas, surandam pagrindinę PAGUNDĄ, iš kurios kitos pagundos paeina ar jį kurią suveda:

— su Dievu, ar be Dievo;

— Dievas, ar žmogus Dievo vietoj.

Tai visų amžių pagrindinė, žmogaus ir žmonijos, pagunda. Tai visų pagundų šaknis, pasiekianti visų amžių žmoniją, ir ką Šventraštis aprašo ano meto filosofinėj formoj, atpasakodamas protėvių gundymą ir nupuolimą. „Tapsite kaip dievai, pažindami gera ir blogą“, būtent nustatysite jūs patys kas tinka ir kas ne, tapdami jūs patys aukščiausia savo elgesio norma ir taisyklė, neturėdami nieko aukštesnio už savę, ir neturėdami kam duoti atskaitomybę. Žodžiu, žmogus puikiausiai apsieis be Dievo; ir jei dar norėtų Dievas kaip nors kištis į žmogaus gyvenimą — mirtis jam!

Tai ne kokio ten „obuolio“ nuskynimas,

arba nuogo vyro susitikimas su nuoga moterim, kaip įsivaizduoja pansekualistai.

Tai yra visiškas nusigrėžimas nuo Dievo ir — jei tatau būtų įmanoma — Dievo mirtis.

Tai pagrindinė pagunda, prie kurios veda šiandien kapitalistinis materializmas;

tai pagrindinė pagunda, kurią stato kaip gyvenimo sistemą materialistinis ateizmas.

— Dievas gali ir būt, bet tik „savo vietoj“, būtent tenesikiša j mūsų reikalus, — be didelių šūkių skelbia kapitalizmas;

— Dievo visai nėra; kas gera ir kas bloga, nustatom mes patys, — viešai skelbia materialistinis komunizmas; ir šią ideologiją nori išplėsti visam pasauliui.

O koks mano nusistatymas šiuo atžvilgiu?

— Gal teoriškai neaiegiu Dievo; priešingai, tikiu, kad Dievas yra.

— Gal praktiškai elgiuosi, lyg kad Dievo nebūtų — ir ko jis čia turėtų jeiti j mano asmeninį ar net šeimyninį gyvenimą?!

— O gal ir stengiuosi gyvenime pirmą vietą užleisti Dievui — mintyse, planuose, veiksmuose.

Neapsieisiu be bandymų-pagundų, kad ir su visa geriausia valia. Svarbu tik nesileisti jų nugalimam.

Tad „Ir neleisk mūsų gundyti“ maldavimą gal būtų geriau išversti šitaip: „Ir pagundoj neleisk mums suklupti...“

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTARIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and.s/45 - Liberdade Fone: 279-5937
Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVIŠKAI

PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖJE

PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS VEIKLA

Pranešimas Pietų Amerikos Lietuvių Bendruomenės ir jai atstovaujančių organizacijų kraštų pirmininkų suvažiavimui São Paulo, Brazilijoje

(tesinys iš praeito numerio)

PASAULIO LIETUVIS

Nuo kovo mėnesio pasikeitė redakcijos sąstata. Dabar PL redaguoja Bronius Nainys. Taip pat pasikeitė ir žurnalo administracija. Beveik tris metus PL administravo Daina Kojelytė. Nuo birželio mėnesio naują administraciją sudaro Baniūtė ir Romas Kronai.

“Pasaulio Lietuviai” reikalinga daugiau prenumeratų ir aukų. Jį gauna 3400 prenumeratorių ir skaitytojų 33-juose pasaulio kraštuose. Jis dabar išeina laiku.

SPORTO REIKALAI

Per praėjusias Kalėdas Š. Amerikos lietuviai sportininkai organizuoti dalyvavo Australijos Lietuvių Sporto Žaidynėse ir aplankė visą eilę kolonijų, sužaisdami draugiškas rungtynes. Tai išvyką organizavo Š. Amerikos Lietuvių Fizinio Auklėjimo ir Sporto Sąjunga. Jos vadovu buvo Zigmąs Žiupsnys. PLB Valdyba išvyką rėmė ir talkino jos organizavime.

JAUNIMO REIKALAI

PLJS veikia autonomiškai. Kai kurie darbai vykdomi bendrai, pav. R. Šoliūnaitės, G. Damušytės ir A. Saulaičio, SJ kelionės į kitus kraštus. Šiuo metu didžiausias PLJS rūpestis yra sekančio Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso paruošiamieji darbai. Tuo daugiausia rūpinasi PLJS vicepirmininkas Saulius Čyvas ir PLJK ruošos komiteto pirmininkė Violeta Abariūtė.

PASAULIO LIETUVIŲ DIENOS

1983 birželio 24 – liepos 4 dienomis Chicagoje įvyks II-sios Pasaulio Lietuvių Dienos. Organizacinio komiteto pirmininku sutiko būti dr. Antanas Razma. Jo pavaduotoju yra Bronius Juodelis. PLD metu vyks PLB Seimas, Dainų Šventė, Pasaulio Lietuvių Sporto Žaidynės, Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso atidarymas, “I Lituani” opera ir visa eilė kitų kultūrinių renginių. Paskiriems įvykiams ruošti yra sudaryti atskiri komitetai. PLB Seimui organizuoti vadovauja dr. Petras Kisielius, Dainų Šventei – Vaclovas Momkus, Pasaulio Lietuvių Sporto Žaidynėms – Valdas Adamkus, kultūriniais renginiams – Ingrida Bublėnė. Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso komiteto pirmininke pakviesta Violeta Abariūtė. Paruošiamieji darbai jau pradėti.

Valdas Adamkus – ŠALFASS - pirmininkas 15

Remdamasi PLB konstitucija PLB Valdyba nustatė VI-jo Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Seimo atstovų skaičių (žiūrėti prie šio pranešimo pridėtą lentelę). VI-jo PLB Seimo atstovai turi būti išrinkti ir jų pavardės su adresais praneštos PLB Valdybai iki 1982 metų rugsėjo 1 dienos. VI-sis PLB Seimas vyks 1983 metų birželio 27 – 30 dienomis Chicagoje, JAV.

KAI KURIE ATETTIES DARBAI IR IVYKIAI

1. 1982 m. balandžio 17 – 18 dienomis Detroit, Mich. bus minima JAV LB 30-ties metų sukaktis.
2. 1982 m. gegužės – birželio mėn. planuojama trečioji LB – LJS politinė konferencija Washington, DC, JAV.
3. 1982 m. rugpiūčio mėnesį įvyks Lietuviškųjų Studijų Savaitė ir Europos LB Kraštų pirmininkų bei valdybų metinis suvažiavimas Didžiojoje Britanijoje.
4. 1982 m. gruodžio mėn. Australijoje bus tradicinės Lietuvių Dienos.
5. 1983 m. birželio 24 – liepos 4 Antrosios Pasaulio Lietuvių Dienos Chicagoje, JAV:
 - VI-sis Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Seimas
 - V-jo Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso atidarymas
 - V-ji Lietuvių Dainų Šventė
 - II-ios Pasaulio Lietuvių Sporto Žaidynės
 - “I Lituani” opera
 - Kultūriniai renginiai

PLB ŠEIMA

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės šeimą sudaro ir su PLB Valdyba artimus ryšius palaiko

šie 18 laisvojo pasaulio kraštų, kuriuose sėkmingai veikia Bendruomenės ar kitais vardais žinomos bendrinės lietuvių organizacijos:

Argentina, Australija, Austrija, Artimieji Rytai (Saudi Arabija), Belgija, Brazilija, Didžioji Britanija, Italija, JAV, Kanada, Kolumbija, Naujoji Zelandija, Prancūzija, Švedija, Šveicarija, Urugvajus, Venezuela, Vakarų Vokietija.

Kituose kraštuose gyvena paskiri lietuviai, su kuriais palaikomi asmeniškai ryšiai ir tariamasi dėl Bendruomenės atkūrimo arba įsteigimo. Tokie kraštai yra:

Danija, Ispanija ir Olandija.

PABAIGAI

Nuoširdžiai dėkojame Brazilijos LB Krašto Valdybai ir ypatingai jos pirmininkui Jonui Tatarūnui už organizavimą, o visiems kraštų pirmininkams ar jų atstovams už dalyvavimą šiame suvažiavime.

Vaclovas Kleiza
PLB Valdybos
Pirmininko pavaduotojas

KARALIENĖS IR POPIEŽIAUS APDOVANOTAS KUNIGAS

Australijos lietuvių sielovados vadovas kun. Petras Butkus Naujųjų Metų proga buvo Didžiosios Britanijos karalienės Elzbietos II-osios apdovanotas “The Most Excellent Order of the British Empire”, o popiežiaus Jono Pauliaus II-ojo dekretu pakeltas į prelatus.

Kun. Butkus, įšventintas kunigu 1938 balandžio 16, gyvena Sydnejuje. Jo pastoracinio darbo įvertinimas bei apdovanojimas nuskambėjo plačiai australų spaudoje. Sveikinimai pasipylė iš visos Australijos, net iš ministerio pirmininko. Australų laikraščiai pabrėžė kun. Butkaus ypatingus nuopelnus tarnyboje Dievui, lietuvių tautai ir ypač jaunimui.

CURSO
AUDIOVISUAL
DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA
C.P.4421-01000 S. Paulo, SP

TAUTINIŲ PARAPIJŲ VAIDMUO

šventove. Matote, Lenkijoje žmonės pastato garažą, uždeda ant jo kryžių ir pavadina šventove. Misijoje jie pastatys koplyčia, pavadins parapija. Svarbu tai, kad per keletą mėnesių jie surado apie 1.000 žmonių, kurie nori kaip lenkai burtis lenkiškoje aplinkoje Sterling, Mich. Ta vieta tapo veiklos branduoliu, apie kuri spiečiasi įvairūs klubai, jaunimui, suaugusiems, intelektualams. Kuriamas visiškai naujas gyvenimas.

Daromi bandymai, pavyzdžiui, Anglijoje ir Vokietijoje. Greičiausiai kada nors bus čia: paskiriamas rektorius kaip vyskupinis vikaras. Jis gali būti net konsekruotas vyskupu. Apie tokia galimybę kaikiurims tautybėms JAV-se jau buvo kalbėta. Toks kunigas rūpinasi tautinių parapijų gyvastingumu. Žiūri, kad jo valdžioje esantys kunigai skelbtų žmonėms tikėjimą į Kristu sava kalba, laikytusi savo papročių bei tradiciju.

(Bus daugiau)

DU KLAUSIMAI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJUI:

1. AR ATNAUJINOTE ML PRENUMERATĄ ?
2. AR NETURITE GIMINIŲ – DRAUGŲ, KURIEMS GALĖTUMĖTE UŽSAKYTI M.L. ?

MŪSŲ MIRUSIEJI

Halina Mošinskienė

ATSIŠVEIKINANT . . .

visada lieka kažkoks liūdesys palydint keliaujančius į tolumus kraštus, nes kiekviena kelionė neša ir tam tikros rizikos dalelę. Tačiau pats sunkiausias atsisveikinimas yra su artimu žmogumi, kai jis Amžinybėn iškeliauja. Sunku išsakyti žodžiais tuos jausmus, liūdesį, tą gausią vaizdų ir įvykių bangavimą rišančių į kietą draugystės grandį.

ALEKSANDRĄ BAČELIENĘ pažinojau Kaune nuo 1932 metų. Tada aš buvau studentė, kukli provincijos miesto mergina, jina priklausė sostinės elitui. Gyveno nuosavame dailiame name, vaismedžių sodo apsuptame su savo vyru inž. Zenonu Bačeliu, netoliese Vytauto parko. Vėliau tame sode matydavau ir mažą berniuką garbanota galvele bėgiojantį, dar vėliau ir šviesiaplaukę mergytę – Gražvydą ir Neringą.

Žinojai, kad ponija priklausė "Motinos ir Vaiko" globos dr. jai, ir kitoms draugijoms. Mudviejų pažintis Lietuvoje buvo gana oficiali, bet karui prasidėjus ir vėliau apleidus Lietuvą, susitikome visai atsitiktinai 1945 m. Glazbacho DP stovykloje, Austrijoje. Bendras likimas mus labiau surišo, nors aš tik kaip viešnia ten lankydavau iš Zell am See.

Ji tada ypatingai rūpinosi ir globojo ten gyvenantį prof. Vincą Krėvę su silpnos sveikatos žmona, ir priklausė stovyklos "Globos komitetui". Visada ją matydavau gražią, šypsančią, energingą, nors kiek santurią – tas santuru-

mas išliko charakteringas jos būdo bruožas, nežiūrint didelio prierašumo prie žmonių ir gyvenimo.

1953 m. susitikome S. Paulyje. Tais laikais su mumis gyvenanti vyro motina – a. a. Celina Mošinskienė ypatingai susidraugavo su p. Bačeliene ir būdavo dažnai jos viešnia. Karts nuo karto ir mane nusitempdavo pasisvečiuoti. Man būdavo nedrąsu, visada jausdavau "provincijos mergina, prieš Kauno elito poniją", bet man patikdavo jos tvarkingumas, praktiška gyvenimo samprata ir jos tikrai lietuviškas vaišingumas. Namuose visi kalbėjo lietuviškai. (Nežiūrint, kad sūnus ir duktė sukūrė mišrias šeimas, abudu kalba ir dabar gryna lietuvių kalba ir tik taip kalbėdavosi su tėvu ir mama).

1973 m. VIII. 23 pasimirus vyrui Zenonui, mes dar labiau suartėjome. Apsidėmiau redaguoti velionio raštus, ir 1975 m. šeimos pageidavimu ir lėšomis buvo išleista, Literatūros būrelio pagalba, knygelė "Nerimo Siela" 200 egz. Aleksandra Bačelienė po vyro mirties liko nuolatinė būrelio lankytoja ir rėmėja. 1978 m. buvo išvykusi Lietuvon giminių aplankyti, pasimatė su brbliais, giminėmis, kurių daugelio visai nepažinojo. Viešėjo tik 5 dienas, bet įspūdžių užteko daugeliui metų.

Nuo 1980 m. gruodžio m. ėmė šlubuoti sveikata. Juo toliau vis dažniau ją lankydavome, nes gyvenome arti. Jai didžiausį malonumą duodavo pasikalbėjimai apie istorinius įvykius liečiančius Lietuvos valstybės sunykimą. Mokėdama rusų, lenkų, vokiečių kalbas, ji daug skaitė istorinių knygų ir vis buvo godi daugiau sužinoti. Visą gyvenimą liko ištikima Lietuva, savo gimtajam kraštui.

Atvira savo būdu, ji mokėjo subtiliai padiskutuoti visokiais "opiais" klausimais su lenkais ir rusais. Atvirai nuoširdiems buvo nuoširdi, atsargi tiems, kurie stokojo pasitikėjimo. Tokia reiškėsi ir mūsų būrelio pobūviuose, kuris jai buvo atgaiva. Kai 1981 m. pabaigoje jai buvo amputuota dešinė koja, grįžusi į namus iš ligoninės, ji juokavo, kad dabar turinti savo "automobilių" ir – "būtinai susirinksite pas mane pobūviui. . ." Ir aš tikėjau, kad tikrai susirinksiu.

Deja, kai įvyko mūsų pirmasis š. m. literatūros būrelio pobūvis vasario 27

d. ji jau buvo ligoninėje. Ir po "derrame" priepuolio.

O kai kovo m. 1 d. nuėjau jos aplankyti, radau ją mirstančią.

Ilsėkis po ilgų kančių, Lietuvos dukra, ne savoj žemėj. Daug ko galime iš Tavęs pasimokyti šeimos gyvenime, kasdienybėje ir gyvenimo pabaigą pasitinkant. Vaikams ir anūkams realus pavyzdys tebūnie šviesų kelią rodanti žvaigždė. Mūsų atmintyje visada žydės Tau pačios gražiausios gėlės.

VALENTINAS UŠECKAS

mirė Duque de Caxias, mieste (Rio de Janeiro) vasario 2 d. sulaukęs 74 metų.

Velionis buvo kilęs iš Panemunių kaimo, Rokiškio apskr. Brazilijon atvyko 1927 m. Visą laiką gyveno Duque de Caxias ir buvo batsiuovys.

Paliko žmoną Esmeraldą, sūnus Joną Julijų, dukterį Emiliją, 6 anūkus, seseris Vandą Ušekaitę de Oliveira ir Eleną Vidmantienę. Velionį pažinojo visi Rio lietuviai.

ANTANAS PAUKŠTYS

mirė S. Cristóvão ligoninėj kovo 11 d. sulaukęs 72 metų.

Kilimu iš Kirdukių kaimo, Utenos apskrities, Brazilijon atvyko 1927 metais. Gyveno Mokoje, Šv. Kazimiero parapijos kaiminystėje (Rua Emboaçava, 306).

30 - TOS DIENOS MIŠIOS

už a.a. JONĄ VYTAUTĄ AUGUSTAITĮ
bus atlaikytos sekmadienį, kovo 21 d. 8 val. ryto N.
S. de Lourdes bažnyčios grutoj, Agua Rasa.
Apylinkės gyventojus ir visus bičiulius karštai kviečiame dalyvauti.

Antanas ir Elena Augustaičiai

Dra. HELGA HERING

MEDICA - GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVISKAI

Av. Eulina, 99 v. Sta. Maria das 8:00 às 12 h.
das 14:00 às 18:00 Fone: 265-7590
Rua Quartim Barbosa, 6 B. do Limão

Jau kiek laiko Velionis turėjo problemų su viduriais. Gydytojai rado vidurių vėžį ir reikėjo daryti operacija, po kurios ligonis pasimirė. Ligoninėj velionis buvo lankomas Šv. Kazimiero parapijos kunigų. Buvo palydėtas amžinan poilsin j Quarta Parada kapus kun. P. Rukšio.

Paliko žmoną Armelindą ir augintinę dukrą.

7-os dienos mišios bus Šv. Kazimiero parapijos koplyčioj trečiadienį, kovo 17 d. 18 val

JUZĖ PAJERSKYTĖ TALEIKIENĖ

mirė savo namuose, Moinho Velho, kovo 11 d. sulaukusi 77 metų. Tą pačią dieną, po Mišių "corpo presente", kun. Petro Urbaičio ir gausių giminių bei pažįstamų buvo palydėta į São Caetano do Sul "Saudade" kapines.

Gedule paliko dukras Birutę ir Olgą su šeimom ir sūnų Kazimierą, dabar dirbantį Afrikoje, su šeima.

Juzė buvo nuoširdžiai atsidavusi ir Lietuvai, ir Bažnyčiai bei šeimai. Jos atmintis ilgai liks ją pažinojusių tarpe.

7-tos dienos Mišios bus kovo 17 d., 20 val. São Vicente bažnyčioje, Moinho Velho.

Giminės ir bičiuliai maloniai kviečiami dalyvauti. Už ką iš anksto dėkoja dukterys Olga ir Birutė, su šeimomis. Dėkoja taip pat visiems dalyvavusiems laidotuvėse.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Elena AŽUOLAS	4.500,00
Pranas SATKŪNAS	1.500,00
Algirdas ŠUKYS	2.000,00
Liudas BENDORAITIS	3.000,00
Stanley BALZEKAS	7.500,00

BRAZILIJOS STIPENDIJŲ FONDAS

Šiais metais Vokietijos Lietuvių Šalpos Draugija "Labdara" pasiuntė mūsų studentijai dar stambiają pašalpą du kart po 1.000 DM. Paversti kruzeirais, sudarė Cr\$. 111.421,80 sumą, kurią įvestavom į Carteira de Poupança Unibanco. Iš viso, "Labdaros" Draugija jau pasiuntė DM. 4.000,00, daugiau kaip Cr\$. 180.000,00 sudarydama galimybę įsteigti Brazilijos Stipendijos Fondą.

Dėkojam visiems tos Draugijos aukotojams, ir ypatingai jo pirmininkui, p. Jonui Glemžai, už paramą mūsų studentijai

Nuo pereinamųjų metų liepos mėnesio Brazilijos Stipendijų Fondas paremia moksleivę Lilianą Mikalkėnaitę. Šiais metais tikisi už gautas investavimo palūkanas ir dalį pinigų pataisos (correção monetária) galės paremti dar viena ar du mūsų kolonijos studentus.

BRAZILIJOS STIPENDIJŲ FONDO APYSKAITA 1982 m. kovo 1 dieną

Vokietijos Lietuvių Šalpos Draugijos "Labdara" parama 1981/2 metais	180.221,80
Gauta iš "Balfio"	5.200,00
Brazilijos lietuvių aukos	6.000,00
Palūkanos ir pinigų pataisa	51.332,34
Iš viso	242.754,14
Stipendija išmokėta 1981 metais	18.000,00

Likutis, Carteira de Poupança Unibanco sąskaitoje nr.002.502-5 224.754,14

FONDO GLOBĖJAS

Jonas Tatarūnas
BLB-nės Valdybos P. kas.

LITERATŪROS BŪRELIS

pradėjo savo veiklą 111 pobūviu 1982 m. vasario mėn. 27 d. p.p. R. ir Alf. Petraičių rezidencijoje. Dalyvavo: BLB-nės pirmininkas p. Jonas Tatarūnas su ponia, Kun. Pr. Gavėnas, Juan Delininkaitis, p. Janina Valavičienė, H. ir A. Mošinskiai ir R. A. Petraičiai. Pobūvio programoje, šių metų būrelio veikimo koordinatorė H. Mošinskienė pristatė programą, kurioje numatoma atžymėti: Lietuvos U-teto Kaune įsteigimo 60-me-

tis, rašytojo Antano Žukausko nuolio gimimo 100-metis, poeto Maironio mirties 50 m. ir 120 m. gimimo sukaktis, prof. Mykolo Biržiškos – liet. literatūros istoriografo 100 m., rašytojo poeto Vinco Krėvės 100 m. gim. sukaktis.

Atžymint Tautos Dieną – rugsėjo m. 8-ją, numatoma suruošti "Masp" portugalų kalba akademija apie mūsų didįjį poetą Maironį, skaitant jo kūrybos vertimus. Tuo pačiu, nutarta padėti B. L. Bendruomenei suruošti V. Zelinoje "Lietuvių dainų ir šokių šventę", kuri įvyktų rugsėjo m. 11-12 dienomis.

Ir toliau kvieisti vertėjus lietuvių rašytojų kūrybos į portugalų kalbą, kad su laiku galėtume išleisti bent nedidelę antologiją portugališkai.

"Mūsų Dešimtmečio." leidinys jau surinktas ir tikimės, kad neužilgo knygelė bus spausdinama be kliūčių. Pobūvyje dar buvo skaitomi laišakai iš rašytojų ir kultūrininkų kituose kraštuose.

Pobūvis užbaigtas tradicine arbatėle.

Sekantis Literatūros Būrelio pobūvis įvyks š. m. kovo mėn. 27 d. Litanikoje – Atibajoje, p.p. Petraičių vasarnamyje.

H. Mošinskienė

ILGIAUSIŲ METŲ!

ELENA GREIČIŪTĖ AUGUSTAITIENĖ

švenčia savo gimtadienį kovo 20 d. Ponia Elena, kilusi iš Zapiškių Alytaus apskr., atvyko Brazilijon su pirmais emigrantais 1926 m. Ji yra susipratusi lietuvių, Sąjungos-Aliança Valdybos patarėja. Ištekėjusi už filatelisto Antano Augustaičio užaugino 2 dukras ir turi 3 anūkus. Augustaičiai dalyvauja lietuviškoje veikloje ir parengimuose.

Prie vyro Antano ir giminių sveikinimų pridedam ir "ML" bendradarbių sveikinimus ir linkėjimus.

Auka prisidėk prie lietuviškos spaudos išlaikymo!

TRADUTOR PÚBLICO JURAMENTADO

Prof. Waldomiro Constantino Hawrysz

LICENCIADO PELA FACULDADE DE FILOSOFIA, CIÊNCIAS E LETRAS DA UNIVERSIDADE DE SÃO PAULO – PORTUGUÊS – LATIM – GREGO

TRADUÇÕES: Públicas, Comerciais, Científicas e Técnicas. Latim, Polonês, Russo, Ucraniano, Iugoslavo, Tcheco, Bulgaro, Lituano, Italiano, Espanhol, Francês, Inglês e Alemão.

OFÍCIO: Pça. Patriarca, 78 – 4º andar – Sala 43 – Fone: 35-1779

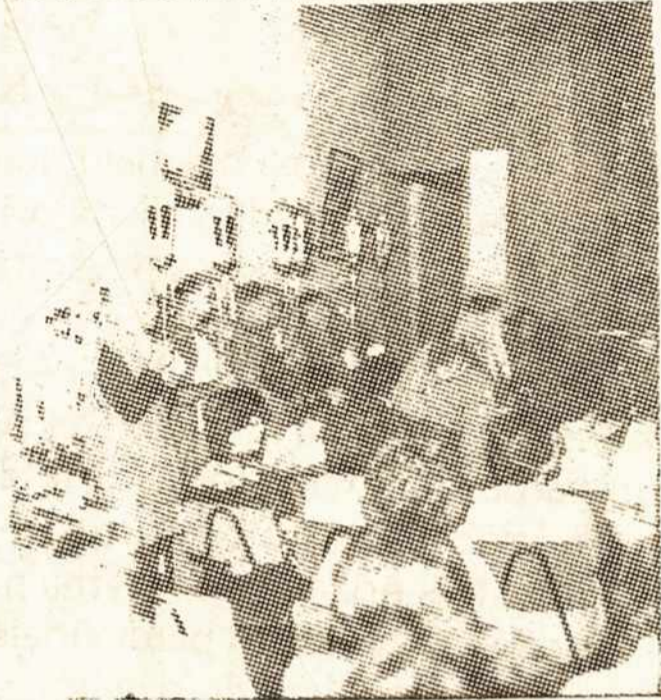
Residência: Rua das Tordesilhas, 194 – Alto da Lapa – São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

Antanas Augustaitis

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

Iškilmingai ir šventiškai buvo pagerbtas šv. Kazimiero vardas, jo asmenybė ir jo gyvenimo bruožai – jo, kuris yra LIETUVOS ŠVENTASIS.

Tai įvyko šv. Kazimiero parapijoje. Salė, nors nemaža, prisipildė iš viso São Paulo rajonų atvykusiais tikinčiais, kad matėsi net ir stačių. Tuojuo įėjo iškilminga procesija: brolių su liktaromis apsuptas kryžius, skautų ir vaikų lydimas šv. Kazimiero vėliava, su trim vietinės parapijos kunigais, maloniai giedant L.K.B.-nės chorui. Klebonas nešė šv. Kazimiero relikviją meniskai išdirbtam relikvijoriui, vaizduojančiu Lietuvos žemę.

Mišių metu, po Evangelijos, keturi vyresnieji skautai skaitydami stengėsi supažindinti ypač vaikus ir jaunimą su gilia šventės prasme: Kazimieras, Lietuvos šventasis ir ypatingas lietuvių jaunimo globėjas, lieka aktualus pavyzdys ir šių dienų jaunimui. Jis Lietuvos vardu papuošė Visagalio sostą amžinai spindinčiom žvaigždėm, kas yra jo dorybės ir jo gyvenimo pavyzdžiai.

Po Mišių sekė jautri ir širdį gaivinti mažųjų meninė programa, kokios, taip gražiai sutvarkytos, nevisur matosi.

Delnų plojimams pasibaigus meninės dalies artistų adresu, klebonas kun. Pr. Gavėnas maloniai visus pakvietė dalintis suneštinėm vaisėm. Taip, sakau – suneštinėm.

Tik gaila, kad ne visos mūsų ponios supranta, kas tas "sunešimas".

Mieloji kūmute, pasiklausk savo brolienės ar kaiminkos. Juk net laikraštis buvo skelbiama "suneštinės vaisės". Tai kodėl atėjai laisvomis rankomis, ir net nepagalvojai, kad bus gėda atėjusiai su tuščia tarba.

Sakai: Darau "režimą" – nieko nevalgau. – Bet šventėse nuo stalo neatsitrauki.

– Nenoriu, – sakysi, – savo pečių teršti, arba dūmais ar kvapu užnuodyti virtuvę; neturiu laiko, nemoku, o dar taip toli ir kitiems vežti. ...

Niekas iš tavęs nelaukia kokių jvairenybių bei gardumynų. Bet jeigu nesėpėjai pati pagaminti, tai keliaudama į suneštines vaises užėik į betkokį "barą" – nupirk šiek tiek užkandžio; tau padarys klumšį – ir nebus gėdos: atėjus į vaises ir pati galėsi ragauti kitų ponių gal net labai skanių pagamintų.

Artinasi šv. Kazimiero 500-tieji metai. Ruoškimės šį Šventąjį Lietuvos jaunikaitį pagerbti nors dvigubai, tiek, kiek kaip pagerbėme kovo 7 dieną šv. Kazimiero parapijoje.

Ir tikri esame, kad jis visuomet meldžiasi už mus ir visą Lietuvos pavergtą tautą.

ŠV. KAZIMIERO ŠVENTĖJ

Meninė programa

Šventės meninėj programoj gražiai pasireiškė mažieji veikėjai: Vilkiukai, kuriems vadovauja Marcos Lipas ir Marcia Pavilionytė, sudainavo tris dainas: Linksmumas, Nusileido saulužėlė, Pažangos Himnas; jaunųjų ansamblio Gintaras pašoko Kalvelį ir Lenciūgėlį; gi dar mažesnių Ratukas išpildė Pučia Vė-

jas ir Klumpakojį. Šiem abiem ansambliam vadovauja Lucia Banytė. Duetu Marcos Lipas ir Klarisė Bacevičiūtė, armonikėliu ir gitara, išpildė Stovi Malūnas, Suktinis ir Žemaičių polka. Gausi publika jiems nepašykštėjo katučių.

Lietuvių kolonija džiaugiasi naujais kylančiais jaunimo ansambliais ir jiems linki ištvėrmės ir pažangos.

NAUJA DAKTARĖ

Vasario 2, Anhembi Konvencijų rūmuose, d-rė SOLANGE RATAUTAITĖ atšventė savo "formaturą" ir gavo sėkmingai užbaigtų odontologijos mokslų diplomą.

Apie šią jaunutę daktarę daug ko gražaus būtų galima pasakyti. Ji stropiai mokėsi ir tuo pačiu metu, kad neapsunkintų tėvelių, pilnu laiku dirbo. Be to, ji ir šeimos židiny visai mielai patarnaudavo, ypač savo dviejų brolių kū priežiūroj ir bendrais namų ruošos reikalais.

D-rei Solangei geriausi linkėjimai gausios Aukščiausiojo palaimos ir sėkmės dentistės profesijoj!

Reikalui esant, tautiečiai gali į ją kreiptis šiuo adresu:

Dra. SOLANGE RATAUTAS

Cirurgiã Dentista

Al. Dr. Vieira de Carvalho, 451

Sala 2 – Fone: 447-83-13

Santa Terezinha - Sto. André, SP.

PROF. DR. JUOZAS ERETAS ...

Gimęs 1896 m. X. 18 d. Bazelyje, J. Eretas nuo 1915 m. studijavo Friburgo, Bazelio ir Loanos universitetuose. 1918 m. studijas baigė daktaro laipsniu. Bestudijuodamas susipažino su lietuvių studentais bei veikėjais ir padėjo jiems redaguoti spaudai skiriamus biuletenius apie Lietuvą.

Nuo 1919 m. dr. J. Eretas dirbo prie Lietuvos diplomatinės misijos įsteigtame spaudos bare. Nuo 1919 m. spalio 15 d. persikėlė į Kauną, kur dirbo užs. reik. ministerijos patarėju. Lenkams okupavus Vilnių, stojo savanoriu į Lietuvos kariuomenę ir buvo pulko vado K. Škirpos adjutantu. Vėliau dalyvavo Lietuvos delegacijose tarptautinėse derybose. 1922 m. priėmęs Lietuvos pilietybę, profesoriavo Lietuvos universitete, dirbo lietuvių organizacijose, rašė straipsnius ir knygas, buvo išrinktas atstovu į Seimą.

Prof. dr. J. Eretas dabar gyvena Šveicarijoje.

Užbaigiant šį žvilgsnį aukštos sukakties progą, mums linkėtina gausios Apvaizdos palaimos Jubiliumui ir jos rūpesčių ir pastangų pasekmei.

FÁBRICA DE GUARDA – CHUVAS

Guarda Chuvos de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

MŪSŲ ŽINIOS

V. ZELINA

ŠV. JUOZAPO ŠVENTĖ

Kovo 19 dieną

- Mišios lietuviškai: 7 val.
- Mišios portugališkai: 19,30 val.
- Visi kviečiami atsilankyti.

ŠVENTĖ LITUANIKOJE

Po visų atidėliojimų, šventė Lituani-
koje tikrai įvyks kovo 28.

Važiuoti galima savo susisiekimo
priemonėmis arba specialiais autobu-
sais. Vietą autobuse galima užsisakyti
pas p. J. Tatarūną (telefonas 63-7344),
Šv. Kazimiero parapijos klebonijoje
(telef. 273-0338), Šv. Juozapo parapi-
jos klebonijoje (telef. 63-5975)

Autobusai išeis iš Vila Zelinos 7,30
val.

10 val. Šv. Mišios Lituani-
koje

Po Mišių koplyčios pamatų šventini-
mas ir, plaukimo baseino atidarymas
(inauguracija).

12,30 val. pietūs.

Veiks Svečių Namų svetainė. (Norin-
tieji pietauti svetainėje prašomi praneš-
ti iš anksto). Piknikų name bus kepa-
mas "churrasco" ir veiks bufetas.

15,30 val. kava (Svečių Namuose)

16,30 val. autobusai išvažiuoja atgal.

Lituanikos vadovybė kviečia visus
lietuvius šią datą paskirti susitikimui
Lituani-koje.

ARKIVYSKUPAS DĖKOJA

Iš Bangui, Central Africa Republic,
rašo Arkivysk. Jonas V. Bulaitis šv. Ka-
zimiero p-jos klebonui:

*Malonusis Tėve, tariau Jums nuoširdų
ačiū už man pareikštus sveikinimus ma-
no Vyskupystės Šventimų bei Šv. Tėvo
atstovu Centrinėje Afrikoje paskyrimo
proga.*

*Taip pat nuoširdžiai dėkoju Jums ir
Jūsų parapijai už linkėjimus ir maldas,
teikiančias man paguodos ir stiprybės.*

*Atsidėkodamas už visa tai, nuolat
prisiminsiu Jus šv. Mišių aukoje ir Jus v
visus laiminu.*

Su dėkingumu

→ Jonas V. Bulaitis

GAVĖNIO LAIKO DVASIOJE

Šv. Kazimiero Asmeninės Parapijos
kunigai — kaip jau ir praeitais metais —
lankys sunkesnius, iš namų negalinčius
išeiti mūsų ligonius.

Be to, kunigai padės atlikti Velykinę
išpažintį ir priimti komuniją, o dar —
jei bus susitarta — ir Šv. Mišias namuose
atlaikys.

Tuo reikalu prašoma, kiek iš anksto,
kreiptis, tel. n-riu: 273-0338.

GARBĖS LEIDĖJAI

ADV. ALEKSAS ir POVILAS KALINAUSKAI

ML klientams—skelbėjams ir rėmėjams nuoširdi padėka
ir geriausi linkėjimai.

Administracija

KUN. D-RO A. F. BENDORAIČIO

Veiklos 20-mečio (1962–1982) pro-
ga, — kaip daug kas jau žino — š. m.
balandžio 17 dieną (šeštadienio popie-
tėje), — tarp kitko — bus ir "ANGIE
MODAS" paroda.

Čia norima pranešti, kad ta pačia
proga, kas norės, galės įsigyti puikių
šilkinių suknelių ir šiaip madingų mo-
teriškų rūbų.

Be to, pranešama, kad lietuviško
kryžiaus įtaisymas prie "Bom Pastor"
ligoninės, 20-čiui atminti, kainuos ne
mažiau 100.000,00 kruzeirų, dabar
vis mažiau vertingų . . .

Tad, kas gali, teprisideda ir savo
laisva auka. Už ką iš anksto dėkojame.

Rengėjų Komitetas
Šv. Kazimiero parapija

VILA ZELINOS ŠVENTĖ

Šį šeštadienį, kovo 13 d., buvo iškil-
mingai atidaryta Vila Zelinos Šv. Juo-
zapo Parapijos kermošius. Organizuo-
tas parapijos braziliečių komisijos, su-
daro apie 10 paviljonų, kiekvienas su
savo tipišku maistu. Lietuviai taip pat
turi savo paviljoną, kuriame lietuviškas
pardavinėja lietuviškus skanėstus. Ker-
mošius tęsis ateinančią savaitę 20 ir 21
dienomis.

Atidaryme dalyvavo pats S. Paulo
burmistras, Dr. Reynaldo de Barros, fe-
deralinis deputadas José Camargo, S.
Paulo valstijos deputadas Manuel Sala,
Vila Prudentės Prefeitūros administra-
torius, Dr. Nilo Sugayama, S. Paulo
gubernatoriaus atstovas ir kiti pareigū-
nai.

Atidaryme dalyvavo taip pat BLB-
nės pirmininkas, p. Jonas Tatarūnas
kartu su Komisija naujos Vila Zelinos
aikštės perstatymui, kurią sudaro BLB-
nės pirmininkas, adv. Dr. Vincas Tube-
lis, Unibanco — V. Zelinos direktorius,
Moacyr Antonio Ferrari ir Renato Men-
do.

Ta proga, BLB-nės pirmininkas, trump-
pais žodžiais priminė valdžios pareigū-
nams, kad Vila Zelinos rajonas buvo lie-
tuvių įsteigtas, kartu su Vila Zelinos
bažnyčia, lietuvių pastatyta, kuri randa-
si aikštėje jau seniai vadinama Republi-

• Kas bėga nuo lietuviškos spau-
dos, bėga nuo savo tautos

ca Lituana. Taip labai normalu, kad lie-
tuviai pageidautų, kad ta aikštė primin-
tų tą kenčiančią ir Rusijos pavergtą Lie-
tuvos žemę.

Buvo įteiktas oficialus BLB-nės tam
tikslui prašymas kartu su aikštės planu,
kurį paruošė Prefektūros architektai su-
lig Dr. Vinco Tubelio projektu.

Burmistras prižadėjo prašymą paten-
kinti ir vėliau, su kitais pareigūnais ir
dalyviais lankėsi lietuvių paviljone, kur
ragavo lietuviškų valgių. Ponia Vera Ta-
tarūnienė juos pavaišino lietuvišku krup-
niku.

Dabar lauksime, kad Vila Zelinos lie-
tuviška aikštė būtų realybė.

NESKRIAUSKIM SAVO LIGONIŲ

Šiuo metu kažkaip nepaprastai daug
mūsų tautiečių iškeliauja amžinybėn.
Ir dažnai be religinio aptarnavimo, į ku-
rį jie taip pat turi teisę. Dažnai kunigas
kviečiamas tik palydėti į kapus, arba,
geriausiu atveju, duoti "patepimą" ligo-
niui, kai jau be sąmonės. Ne anksčiau,
— galėtum jį nugąsdinti. — Tai visai ne-
krikščioniškas pasiteisinimas.

Jei esame krikščionys, ir dar vadovau-
jamės tikėjimu, patys turim sąmoningai
ir iš anksto priimti mirtį, kaip vartus "į
gyvenimą". Krikščioniškai sutikta, pri-
imta ir paaukota Dievui, mirtis turi di-
delę vertę Dievo akyse — ir tampa nuo-
pelningu veiksmu.

Svarbu tad ir krikščioniškai patarnau-
ti mūsų ligoniams. Rimtai susirgus na-
miškiui, vykdomas didelis artimo mei-
lės darbas (o taip pat ir nemaža pareiga)
ne tik jį nuvežant į ligoninę, bet ir pa-
šaukiant, per kunigą, ir patį Kristų ligo-
nį aplankyti.

Ligonį patepimas, komunija ir (jei
galima) išpažintis — tai krikščioniui li-
goniui didžiausia dvasinė paguoda, o
taip pat ir fizinė parama. Bažnyčia, per
kunigą, prašo Dievo ligoniui ne tik dva-
sinės paslaugos, o ir sveikatos: "Suteik
jam ir pilną fizinę sveikatą, kad, per ta-
vo gailėstingumą atsigavęs, galėtų svei-
kas grįžti prie savo kasdienio užsimėmi-
mo ir tau dėkoti už gautas malones".

Taigi, neskriauskim savo namiškių li-
gonių, nudelsdami religinį aptarnavimą.
Galėtų būti gal ir paskutinis patarnavi-
mas, už kurį jie bus amžinai dėkingi.

Kun. Pr. Gavėnas